સિદ્ધાંતસારની ઢાળો.

સમકિત સાર સહિત*

છપય છંદ.

પથરકો પાષાણ શિલાવટ ઔદિ લાયો,
ઘડચા સિંહ ઔર ગાય એક પ્રભુ પધરાયો;
ગાય દેવે જો દુધ ઉઠકર કેશરી મારે.
દોનું બાતા સત્ય હોય તો પ્રભુ નિસ્તારે:
કારણ તિનું સારિખા ફિર કારણ મત જોય,
જ્ઞાનિ વચને છિયે અસત્ય તો એક સત્ય કયું હોય. ૧

જૈનધર્મી ભાઈઓને વાસ્તે

છપાવિ પ્રસિદ્ધ કરનાર એક શ્રાવક.

અમદાવાદમાં

"સમશેર બાહાદુર" છાપખાનામાં સવાઈભાઇ
રાયચંદે છાપી.

સંવત ૧૯૪૪ સને ૧૮૮૭

કીંમત રૂ૦-૨-૬

સિદ્ધાંતસારની ઢાળો.

સમકિત સાર સહિત*

॥ દુહા ॥

ચરણ કમલ ગુરૂ દેવના ॥ નમિયેં વારંવાર ॥
સમકિતને મિથ્યાત્વનો ॥ વિવરો કહું વિચાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ૧ લી ॥

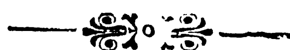
આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર ॥ એ દેશિ ॥

વીરતણા નિર્વાણ સમયથિ ॥ પ્રસર્યો ભસ્મ પ્રચંડજી ॥
ભૃષ્ટાચારી મલિને માંડ્યો ।. પ્રતિમાનો પાખંડજી ॥
હિંસા ધર્મી ભારી કરમી ॥ ૧ ॥
સાવરથી નગરી આલેખી ॥ ઠવણ નિક્ષેપો ઠાણજી ॥
ગોસાલાના એહ કેડાયત ॥ તિણમે ફેરમજાણજી ॥ હિં૦ ૨
જોતિષ નીમિત તણી જિવાઈ ॥ હણે સાધુના પ્રાણજી ॥
સચિત આહારને ઉદક ભોગવે ॥ પાલે નહિ પચ્ચખાણજી ॥ હિં૦ ૩
સાધુને દુઃખ દેતાં ન ડરે ॥ માને સ્વભાવે મોક્ષજી ॥
[illegible] કરવો નહી કરણીનું ॥ ગોશાલા મતિ દેખજી ॥ હિં૦ ૪

સુયગડાંગ ઉવવાઈ સૂત્રે ॥ શ્રાવક ગુણ વિસ્તારજી ॥
દેહરા પ્રતિમા કિહાંઈ ન કહ્યાં ॥ તો પૂજો કીસ્યે પ્રકારજી ॥ હિં૦ ૫
રાજગ્રહી ચંપા હથિણાપૂર ॥ દ્વારકા સાવરથિ જાણજી ॥
તુંગિયાને આલંભીયા નગરી॥ તિહાં નહિ દેહરાના ઠાણજી ॥ હિં૦ ૬
અમલકંપા ને વલી અયોધ્યા ॥ વનિતા મથુરા જાણજી ॥
યક્ષ તણાં દેહરા તિહાં ભાંખ્યા ॥ નહિ જિન દેહરા ઠાણજી॥ હિં૦ ૭
આગે સાધુ શ્રાવક હુઆ ॥ કિણે ન કરાયા ચૈતજી ॥
સંઘ ન કાઢ્યો જિણ વંદણનો ॥ લાભ હુવેતો કેતજી ॥ હિં૦ ૮
પથર પિતલના દેવ ઠરાવ્યા ॥ જિન ગુણની નહિ ગંધજી ॥
ભૃષ્ટાચારી ગુરૂ પિણ નિરગુણી ॥ શ્રાવક તે પિણ અંધજી ॥ હિં૦ ૯
મુલે લઈને વેષ પેહેરાવ્યા ॥ હાથે ઝાલ્યા દંડજી ॥
તરણ તારણ ગુરૂ નામ ધરાવે ॥ કાગા નાગા કંડજી ॥ હિં૦ ૧૦
ગરભ ગલાવે પંચેંદ્રિય મારે ॥ હાથે કરે હલાલજી ॥
ગૌતમની ગાદી લઇ બેઠા ॥ કુકર્મ કરે કંગાલજી ॥ હિં૦ ૧૧
ચોરિ જારી કરતાં ચાલે ॥ બોલે મોટા જુઠજી ॥
પરિગ્રહ રાખે રાત્રે રાંધે ॥ મારે માણસને સુઠજી ॥ હિં૦ ૧૨
કેસ કાંકસી અંતર સિંચે ॥ અંજન મંજન અંગજી ॥
ચાવે પાન દાંત રંગાવે ॥ વ્રતકિયા સહુ ભંગજી ॥ હિં૦ ૧૩॥
નિરગુણ દેખી કોઈ ન માને ॥ લાગ્યો શોક પ્રચંડજી ॥
તવ નિરગુણિ પ્રતીમાનો ઓઠો ॥ પસાર્યો પાખંડજી ॥ હિં૦ ૧૪
કરિકાથીઆ હુવા કાપડી ॥ ઢાંક્યા કુવા સમાનજી ॥
રંડી જાત તણા બહુ રાગી ॥ છાના પરીગ્રહ વાનજી ॥ હિં૦ ૧૫
અનચુથીકન કરે અસવારી ॥ સુત્ર ઉવવાઇ માંહીજી ॥

સાધુ કહાવે ડાલીએ બેસે ॥ તેતો સાધુ નાહીજી ॥ હિં૦ ૧૬
આધા કર્મી આહાર કરાવે ॥ તેડ તિણુ ઘરે જાયજી ॥
ધર્મ લાભની બોલી બોલે ॥ લોકા લુટી ખાયજી ॥ હિં ૧૭
સ્ત્રી સહીત ઉપાશ્રય સેવે ॥ જ્ઞાન પંચમિની રાતજી ॥
જ્ઞાન જાત્રને રાત્રિ જગાડે ॥ ઘણી કરે સીલની ઘાતજી ॥હિં૧૮
તપ જપ આયંબિલને એકાસણા, નહિ આતાપના મુલજી ॥
પાપ શ્રમણ ખાઈ રહે પડિયા ॥ થયા બોકડા થુલજી ॥ હિં૧૯
ચારિત્ર અણુસણ છેહડા સુધી ॥ પંચમકાલ પર્યંતજી ॥
ઉદ્દવેગી કહે આજ ન થાયે ॥ ભૃષ્ટિ ઘાલે ભ્રાંતજી ॥ હિં૦૨૦
ટીકા ચૂરણ ચરિત્ર સુણાવે ॥ ઢાંકી દીયા સિદ્ધાંતજી ॥
જોગ વહ્યાની આંટી પાડે ॥ એ મીથ્યાત્વ એકાંતજી ॥ હિં ૨૧
ભસ્મગ્રહની સ્થીતિ ઉતરી ॥ વરસહોય હજારજી ॥
દયા ધર્મ જાગ્યો દીપંતો ॥ મિટ્યો મિથ્યાત્વ અંધારજી ॥હિં૨૨
સાચા સૂત્ર તણે અનુસારે ॥ મારગ પાળે સાધજી ॥
પંચ મહાવ્રત ધારિ પુરા ॥ જાણ પ્રવિણ અગાધજી હિં૦ ૨૩
આણ આચારિ જે ઉદ્દવેગી ॥ કરે સાધુસું દ્વેષજી ॥
મૂલ સિદ્ધાંત નવાંચે મુરખ ॥ પ્રકરણ જોડ્યા પેખજી ॥ હિં૨૪
કલ્પ સૂત્ર સેત્રુંજા મહાત્મ્ય ॥ જુઠા ગ્રંથ બણાયજી ॥
યાત્રા પૂજા લાભ બતાવે ॥ મુરખ સુણી ભરમાયજી ॥ હિં ૨૫
રાય પ્રદેશી દાનજ દીધો ॥ શ્રણીક પડહવજાયજી ॥
કૃષ્ણે કીધી ધર્મ દલાલી ॥ કિણહિન ચૈત્ય કરાયજી ॥ હિં ૨૬
સંખ પોખલી રાય ઉદાઇ ॥ અરણકને આનંદજી ॥
દેહરા પ્રતિમા કિણહિન કીધા ॥ ફોકટ રચીયો ફંદજી હિં૦૨૭

સાતે ક્ષેત્રે ધન વવરાવે ॥ મરતાના હયે માલજી ॥
સૂત્રમાં એરીત નહિ છે ॥ ચોડે ઊંધી ચાલજી ॥ હિં૦ ૨૮
શ્રીભરત્તેશ્વર બાહુ બલજી ॥ શ્રીશ્રેયાંસ કુમારજી ॥
હલધર કેસવ કોણીક રાજા ॥ લાગ્યા નપ્રતિમા લારજી હિં૦૨૯
ખરો કરી ઝાલ્યો મત ખોટો ॥ વિસ્તાર્યો વિદેશજી ॥
ખોટી સાખ દીયે સૂત્રની ॥ અબસુણજો ઉપદેશજી ॥ હિં૦ ૩૦

ઢાળ ૬ ઠ્ઠી

તુઝ આણાસિર વહિયે ॥ એ દેશી ॥

જંઘા ચારણને જઈ વિલગે ॥ ચેઇયવંદઆ તેહ ॥
પિણતિહાં કુટનહિ સિધાયતન ॥ ભાંજો એ શંદેહરે ॥
અમતી કાંરેઊસૂત્ર પરૂપો. ॥ ૧ ॥
ઠાણાયંગે માનુષોત્તરને ॥ કહિયા ચ્યારજ કુટ ॥
સિધાયતન વિણ પ્રતિમા કયાંથી ॥ મૂરખ ભાંખે જુઠરે મ૦૨॥
રૂચકદ્વિપેપિણ ન કહ્યો સિદ્ધાયતન ॥ તો પ્રતિમા કિમ હોય
નંદિશ્વર દ્વિપેછે પ્રતિમા ॥ વંદણ સરિખો જોયરે. મ૦ ૩॥
જિહાં સમોસરે મુનિવર બેસે ॥ ચોવી સંથવ થાય ॥
તેમાં બહુચેઈય જિનવરને ॥ વાંદે સંકા જાયરે. ॥મ૦ ૪ ॥
દિવસાગર પન્નતી ભાંખ્યો ॥ ઇણગિરિઆરે કુટ ॥
તે પિણ વ્યંતર દેવ અધિષ્ઠિત ॥ સિદ્ધાયતન કહે જુઠરે મ૦ ૫
વલી વિરાધિકવિણ આલોઅ્યા ॥ જંઘાચારણ આપ ॥

જીવ હિંસાધમ કાજે ન ગિણો॥ તોચેઇયવાંદયાનાપાપરે મ૦૬
દ્રુપદિયે જિન પ્રતિમા પુજી ॥ તે કિહા જિનનિ હોય ॥
કેણે કરાવી તે પણ ભાંખો ॥ કહો યથાર્થ જોયરે મ૦ ૭॥
જો જીનવરની પ્રતિમા હોવે ॥ તોએસ્ત્રીફરસે કેમ ॥
મોર પીછિ જિનવરને ન હુવે ॥ વસ્ત્ર ન પહેરે એમરે મ૦૮॥
જે ઘરમાં મદ્ય માંસનિપાવે ॥ તિણઘર પ્રતિમા કેમ ॥
માતપિતા મિથ્યાત્વિજાણો ॥ દ્રુપદિ કેરા એમરે મ૦ ૯॥
કેતલા વરસની મોકલ રાખી ॥ વ્રત લેવાને વાર ॥
પાંચવર્યા એસેએદ્રોપદી ॥ નહિશ્રાવિકા વ્રતધારરે. ॥ મ૦ ૧૦૧
તિવ્રમોહનિ કર્મ ઉદયથી ॥ નિયાણા ફલતાસ ॥
મિથ્યાતણી થઇ દ્રોપદી નારી ॥ સમકિતનો પિણ નાસરે મ૦૧૧
દ્રવ્ય પ્રત્યય ભવ પ્રત્યય ॥ ભેદ નિયાણા છે દોય ॥
દ્રોપદિને વંછિત દ્રવ્ય મિલિયો ॥ પુરો નિયાણો હોયરે મ૦૧૨
કેઇ સમકિત વ્રત જે પામિ ॥ તેહનો નહિ અટકાવ ॥
ભવપ્રત્યય વાસુદેવ ચક્રીને ॥ રહેજી૦યાલગે ભાવરે મ૦ ૧૩
આખા ભવમાં ફરિને ન પુજી ॥ કષ્ટ પડયો જબ આય ॥
પદ્મોત્તર ઘર તપસ્યા કીધી ॥ પ્રતિમા પુજી નાયરે ॥ મ૦ ૧૪
ન્હાવાના ઘરમાંહિ નાગી ॥ ન્હાઈ દ્રોપદી નાર ॥
બલિ કર્મ શબ્દે શું પૂજયો ॥ પછે વસ્ત્ર સિણગારરે ॥ મ૦૧૫
કોણિક સરિખા ભક્ત સિરોમણી ॥ બલિ કર્મ નહિ તાસ ॥
બલિ કર્મ જિન રખિયા કેરો ॥ ઉછાલ્યો આકાસરે ॥ મ૦ ૧૬
કાગ પંખીને કહ્યો બલિ ભોજી ॥ પૂજા અર્થ ન થાય ॥

અકલાણા તવ હિંસા ધર્મી ॥ અંધો ગોથા ખાયરે ॥ મ૦ ૧૭
કોણીકે ભક્તિ કરી છે જિનની ॥ તેમ કરો સબ કોય ॥
અધારીનો આરંભ કીધો ॥ તે નિજ છંદે જોયરે ॥ મ૦ ૧૮
ફુલ પાણિને ધૂપ ધ્વજાદિક ॥ સું આવ્યું પ્રભુ કામ ॥
એ સોભા સંસારી કેરી ॥ નહિ જિનવરને નામરે ॥ મ૦ ૧૯
અન્ય તિરથીએ ચૈત્ય ગ્રહ્યા તે ॥ આનંદ વંદે નાય ॥
ચૈત્ય અર્થ ઈહાં પ્રતિમા હોવે તો ॥ બોલવો દાન ન થાયરે મ૦૨૦
સ્વતિરથીના ચૈત્યને વાંદે ॥ તેહનો પાઠ ન કોય ॥
ગોસાલાદિક દંસણ વાવન ॥ કિહાં નિષેધ્યા સોયરે ॥ મ૦૨૧
સ્વમતિના ગુરૂ દેવને વાંદે ॥ અન્ય દેવ ગુરૂ ટાલ ॥
અન્ય તીરથી ગ્રહ્યા ચૈત્યમાં ॥ વાવનગાદિયા ઘાલરે ॥ મ૦ ૨૨
અન્ય ગ્રહ્યા તે ચૈત્ય ન વાંદે ॥ તો સ્વમતિના ચૈત્ય ॥
આનંદને સહિજે વંદાણા ॥ કોઈ મુરખ ઈમ કેતરે ॥ મ૦ ૨૩
પર પાખંડીનો સંગ પ્રસંસા ॥ વરજે સમકિતવંત ॥
તો સ્વમતિના નિન્હવાદિકને ॥ સહિજે વંદન નહુંતરે ॥ મ૦ ૨૪
ઈમહિજ અંબડને અધિકારે ॥ ચૈત્ય અથ મુનિરાજ ॥
અરિહંત દેવ તે જિન માર્ગના ॥ એ બેહુથી કાજરે ॥ મ૦ ૨૫
ચેઈય શબ્દે પ્રતિમાં કહો તો ॥ ગુરૂનો પાઠ દિખાય ॥
ચૈત્ય અને અરિહંત એ બેહું ॥ તેતો દેવ ગણાયરે ॥ મ૦ ૨૬
ચ્યારનિક્ષેપા સુઢ ચરચે ॥ વંદનિક કહે ચાર ॥
તોત્રરષભોશાંતો નામે નરને ॥ વંદો નકાંય વિચારરે ॥ મ૦૨૭
દ્વિપ સમુદ્ર અસંખ્યાત જિન નામે ॥ પિણ વંદનિક ન થાય
ભાવનિક્ષેપો કેવલ પ્રગટે ॥ પુજો તેના પાયરે ॥ મ૦ ૨૮

તીર્થંકર ઘરમેં જન્મ હોવે ॥ તિણ વેલા અણગાર ॥
નાણ સહિત પિણવંદના ન કરે ॥ બાહ્ય અસુધ વ્યવહારરે મ૦૨૯
મલ્લીનાથને અરણક શ્રાવક ॥ ન કરિ વંદના કાંય ॥
મોહન ઘરમાં છતા જાઇ ॥ વાંદ્યા નહિં મલ્લિ પાયરે ॥ મ૦ ૩૦
કૃષ્ણ પ્રતે કહ્યો નેમીશ્વરજી ॥ તુમ હોસો જિનરાય ॥
દ્રવ્ય તીર્થંકર જાણિ તેહને ॥ કિણહિન વાંદ્યા પાયરે ॥ મ૦ ૩૧
ગઈ ચોવિસીમાં સમવાયંગે ॥ વંદે કહ્યું બહુ ઠામ ॥
અનાગત કાલ તણા જિનવરને ॥ વંદેનુ નહિ નામરે મ૦૩૨
વ્યંતર વિજય પોલિયે પુજી ॥ પ્રતિમા એકશો આઠ ॥
સર્વે રીત સુરીઆભ તણી પરે ॥ સરિખો સૂત્રનો પાઠરે મ૦૩૩
કેસી ગુરૂ પ્રતાપે પ્રદેસી ॥ પામ્યો શ્રાવક ધર્મ ॥
દાનશાળા માંડી વ્રત પાલ્યા ॥ ન કર્યો ચૈત્યનો કર્મરે મ૦ ૩૪
સંઘ ન કાઢયો યાત્રા ન ગયો ॥ ન કરી પુજા કાય ॥
ક્ષમા તણે પ્રસાદ સુધર્મે ॥ જઈ ઉપનો સૂર રાયરે ॥ મ૦ ૩૫
સામાનિકનો કહ્યો સાંભળીને ॥ પ્રતિમા દાઢા દાય ॥
પુજી તિહાં કહ્યું પુવિંપછા ॥ ઈણ ભવમેં હિત હોયરે મ૦૩૬

—❦—

॥ ઢાળ ૩ જી ॥

દ્રઢ સમકિત ધારી શ્રેણીક રાજા ॥ એ દેશી ॥

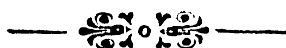
પુવિંપછા પેચ્ચા પરભવ ॥ એહ અર્થ વિસ્તારોજી ॥
ખંધકને આલાવે જુવો ॥ ભગવઇ સૂત્ર મોઝારોજી ॥

સુને ચિત સૂત્ર વાંચે મિથ્યાત્વિ ॥ ૧
અમલકંપામાં વીરને દેખી ॥ નમિ કરિ સ્તુતોજી ॥
તે પેચ્ચાપર લોક તણો હિત ॥ બોલે પાઠહિ સૂત્રોજી॥ સુ૦ ૨
સેવક દેવને સુરવર કહિયો ॥ જાવો જિનવર પાસોજી ॥
વંદણા કરજો નામ ગોત્ર કહિ ॥ મંડલ રચજો ખાસોજી ॥ સુ૦ ૩
જોજન પ્રમાણે મંડલ રચિયો ॥ સુરિયાભને આભિઓગોજી ॥
સુરવર આવ્યા જેવો કીધો ॥ પિણ ન કહ્યો જિનવર જોગોજી સુ.૪
સુરિયાભે આવિ જિન વાંદ્યા ॥ પૂછયા બારે બોલોજી ॥
હું ભવ્ય અથવા અભવ્ય પ્રભુજી ॥ મેરો ડામા ડોલોજી ॥ સુ૦૫
વિર કહે તું ભવ્ય પ્રમુખ છે ॥ જાવ ચરમ આરાધોજી ॥
અભવ્ય ઈહાં ઉપજતાં જાણો ॥ મિશ્રિત ઠામ સંબંધોજી ॥ સુ૦૬
પ્રતિમા પૂજે હુવે સમ્યક્દૃષ્ટી ॥ એમ કહે છે નામોજી ॥
પ્રતિમા પુજીને આવ્યો તો ॥ પુછણરો સ્યો કામોજી ॥ સુ૦ ૭
જન્મ મહોત્શવ શ્રીજિનવરને ॥ સચિત નિરફલ ફુલોજી ॥
આણિને ઓછવ નિપજાવ્યો ॥ એ અપ્રતિની ભુલોજી ॥ સુ૦૮
સંયમ લીધો કેવલ પામ્યા ॥ શ્રીજિન સંજમ વંતોજી ॥
ફુલ પાણી વૈક્રેય વરસાવ્યા ॥ રાય પસેણી કહંતોજી ॥ સુ૦ ૯
દેવ ગુરૂ ધર્મકાજે હિંસા ॥ કરતાં પાપ ન કોયોજી ॥
તો કોહોલાપાકરેવંતિ કેરો ॥ અણ કલ્પિત કિમ હોયોજી સુ૦૧૦
સુરિયાભે નાટકનિ આણા ॥ માગિ જિનવર પાસોજી॥
તબ ભગવંતે માનજ સાધી ॥ જાણી સુકૃત્ય નાસોજી સુ૦ ૧૧
અભણુ નાય કહ્યુંછે પહિલો ॥ તેમાં વંદન સારોજી॥

મંડલ વૃષ્ટી નિરકુસુમની ।। તે સહુ આણા બારેજી।। સુ૦૧૨
નાટક મુનિને જોવો વરજ્યો ।। પંચમ સંવર દ્વારેજી ।।
નાટક કીધે ભકિતન માને ।। જે સાચા અણગારેજી ।। સુ૦૧૩
નાટક કેરીનાકિમન કહિ ।। જો જાણે પ્રભુ પાપેજી ।।
એહવા પ્રસ્ન મીથ્યાત્વિ પુછે ।। પુર્વ કર્મ સરાપેજી ।। સુ૦ ૧૪
ચેડા કોણિકને સંગ્રામે ।। અનેક જીવાનિ ઘાતોજી ।।
એકાંત પાપ હુન્નો પિણ પ્રભુજી ।। વરજયોનહિ કસમાતોજી સુ.૧૫
ના કહ્યા દેવતા ઉઠી જાય ।। જુદા જુદા નિજ ઠામોજી ।।
જુદા જુદા નાટક તિહાં થાય ।। વાધે હિંસા કામોજી ।। સુ૦૧૬
એમ જાણિ પ્રભુનાપિણ ન કહી ।। કરૂણાવંત દયાલોજી ।।
ધ્યાન સઝાયને ઘાતનો કારણ ।। હાકિમ કહે કૃપાલોજી ।। સુ૦૧૭
હિંસા સાવદ્ય સંજુત કરણી ।। જેમાં કર્મનો બંધોજી ।।
મૌન રહે ને નવિ અણુ મોદે ।। મુનિવર અને જીણંદોજી ।। સુ૦૧૮
જિન મુખ આગળ નાટક કેરો ।। લાભ ન દીઠો કોયોજી ।।
તો પ્રતિમા આગળ નાટકમાં ।। લાભ કિહાંથી હોયોજી ।। સુ૦ ૧૯
સુરીઆભ શૈય્યાથી ઉઠિને ।। ધોતિ જોડા પેરયોજી
પછે વ્યવસાય સભામાં આવ્યો।। પુસ્તક રહે તિણ પેરેજી ।।સુ૦૨૦
શ્રાવક સૂત્ર ભણે તો કહે છે ।। વાધે અનંત સંસારેજી ।।
ધર્મ શાસ્ત્ર સુરિઆભે વાંચ્યું ।। એવડો સ્યો અંધારેજી ।। સુ૦૨૧
પ્રતિમા ધોતી જોડા પહિરયો ।। તે પુજિ સુરિયાભોજી ।।
હવણા નગ્ન કરીને પજો ।। અંતર ધરતી આભોજી ।। સુ૦ ૨૨
ધૂપ દીધો જિનવરને કહિયો ।। દેહરો સિદ્ધાયતન એહોજી ।।

નમોથુણં દેખીને ચમકે ॥ મુરખ લહે સંદેહોજી. ॥ સુ૦ ૨૩
જિનવર કહિયે જિનવર ન હુવે ॥ જોવો સંજતિ રાયોજી ॥
નામ સંજતી કર્મ અસંજતી ॥ મૃગને મારણ જાયોજી ॥ સુ૦ ૨૪
અનાદિ સિદ્ધ કહ્યા છ દ્રવ્યને ॥ અનુજોગ દ્વારને માયોજી ॥
તો પરમાણુ પ્રમુખને વંદન ॥ તાહારે લેખે થાયોજી ॥ સુ૦ ૨૫
મહુાપચ્ચખાણપઇને ભાખ્યો ॥ થયો ઈંદ્રિ અનંતિ વારોજી ॥
પ્રતિમા પુજી વાર અનંતિ ॥ તોરૂલિયો કિમ સંસારોજી સુ૦ ૨૬
એક એક જીવ અનંતિ વેળા ॥ ઉપનો સઘળે ઠામોજી ॥
પુજાદિક કાર્ય સહુ કીધા ॥ ન સર્યા કોઇ કામોજી ॥ સુ૦ ૨૭
બારમે શતક ભગવતિ માંહી ॥ ફરસ્યા સંઘલ્યા ભાવોજી ॥
પ્રતિમા વાર અનંતિ પૂંજી ॥ પિણ ન લહ્યો સમકિત લાવોજી સુ૦ ૨૮
ભવ્ય અભવ્યાદિક સહુ પૂજે ॥ દાઢા પ્રતિમા દોયોજી ॥
પુસ્તક પિણ સહુકો એ વાંચે ॥ કિંચિત્ ફળ ન હોયોજી ॥ સુ૦ ૨૯
મનુષ્ય તણી પરે શિવને જિનના ॥ દાઢા પુસ્તક ચૈતોજી ॥
સહુ પુજે લૌકિકની રીતે ॥ જુદા હોત તો કેતોજી ॥ સુ૦ ૩૦
જિનમતિને શિવમતિના દેહરા ॥ જુદા હોવે તો દેખાડોજી ॥
કુલ રીતે સહુકોય પૂજે ॥ એ માંહિ સિ રાડોજી ॥ સુ૦ ૩૧
ધર્મ શાસ્ત્ર વાંચી સુરિયાભે ॥ ગ્રહયો ધર્મ વ્યવસાયોજી ॥
તે પૂરો કિણ ઠામે હુવો ॥ તેહનો પાઠ દેખાયોજી ॥ સુ૦ ૩૨
તોરણ સ્થંભ પુતલી દંતા ॥ વાવિ વૃક્ષ હથિયારોજી ॥
એ પૂજા તે પિણ તાહરે મતે ॥ જાણો ધર્મ મોઝારોજી ॥ સુ૦ ૩૩
જુદીન પાડી એહની પૂજા ॥ જીતધર્મ વ્યવસાયોજી ॥

સમુચય પાઠ કહ્યો સૂત્રમાં ॥ નિરખી બોલો ન્યાયોજી સુ૦ ૩૪
અધર્મ વ્યવસાય ઠાણાયંગે ॥ કહ્યા દેવતા મૂલોજી ॥
અધર્મઠીયા કહ્યા ભગવતિ માહે ॥ ધર્મી કહો તે ભુલોજી સુ૦૩૫
કરણી માટે કહ્યા અધર્મી ॥ ધર્મી સમકિત વંતોજી ॥
હિંસાદિ કરણીમાં પેઠી ॥ એ અધર્મ એકાંતોજી ॥ સુ૦ ૩૬
નમો થુણંતો જિત આચારે ॥ કહ્યો અનંતિ વારોજી ॥
સમ્યક્દ્રષ્ટિ ન થયો કહિનારો ॥ નર સુરને અવતારોજી ॥સુ૦ ૩૭
દેવ અનંતિ વેલા હુવો ॥ ફરસી ચ્યારૂં જાતોજી ॥
નમોથુણં કહ્યો વાર અનંતિ ॥ મિટયો નહિ મિથ્યાતોજી સુ૦૩૮
ગોસાલાને જીનવર જાણી ॥ એહના શ્રાવક સાધોજી ॥
નમોથુણં ગુણ હીણને કહિતાં ॥ સમકિત કીણહીન લાધોજી સુ.૩૯

॥ ઢાળ ૪ થી ॥

બેડલે ભાર ઘણોછેરાજવાતાં કેમ કરોછો ॥એ દેશી॥

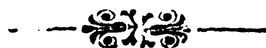
ભગવઇને જ્ઞાતા સૂત્રમાં॥ સોમલ ને સુખ દેવ ॥
યાત્રા થાવર્ચા જિનજી ભાંખી ॥ સંયમ તપની સેવ ॥
રૂડા અર્થ વિચારો રાજ ॥ સૂત્ર તણે અનુશારે. ॥૧॥
આબુ અષ્ટાપદ તારંગો ॥ ગોડીચો ગીરનાર ॥
એહની જાત્રા જાવો ન કહિયો ॥ સમજો કાંઇક ગેમાંર. ॥રૂ. ૨
ચાર તિર્થ કહ્યા શતક વિશમે ॥ સાધુ સાધવી સાર ॥
શ્રાવક શ્રાવિકા ગણ્યા તિર્થમાં ॥ પ્રતિમા તો રહી બાહારા॥રૂ. ૩

જયવંતા જિનજી વિચરંતા ।। ધન પણ લાખો ક્રોડ ।।
યાત્રા કરવા કોઇ ન ગયો ।। તિણ કારણ તુ છોડ. ।। રૂ.૪।।
ત્રિજા સ્વર્ગે તણા સૂર રાજા ।। ચાર તિર્થ હીતકાર ।।
તિણથી ઇંદ્રપણ લહ્યુંતેણે ।। નહિ પ્રતિમા વ્યવહાર. ।। રૂ. ૫।।
બોલ ત્રિહુંત્તરના ફલ ચાલ્યા ।। ઊત્તરા ધ્યયન મોઝાર ।।
પ્રતિમા પુજા યાત્રા કેરો ।। લાભ ન કહયો લગાર. ।। રૂ. ૬।।
વીશ બોલે જીન ગોત્ર બંધાયે ।। તિહાં નહિ પ્રતિમા નામ ।।
કુગુરૂ ખોટા લાભ બતાવે ।। જાવા દુરગતિ ઠામ. ।। રૂ. ૭।।
દેહરા પ્રતિમા જેહ કરાવે ।। તે મંદ બુધ્ધિ કહેવાય ।।
દક્ષિણ દિશિની નરકે જાવે ।। દશમા અંગજ માંય. ।।રૂ૦૮
શિવને જૈન તણા દેહરાનો ।। જુદો નહિ છે નામ ।।
કર્ત્તવ્ય સરિખો ફલપિણ સરિખો ।। ધમ્માહણંતી ઠામ ।।રૂ.૯
મહાનિસિથે વયર તણા શિષ્ય ।। જાત્રા કારણ જાય ।।
ગુરૂવરજતા યાત્રા જાતાં ।। અનંત સંસારી થાય. ।। રૂ. ૧૦।।
યક્ષના દેહરા ઠામો ઠામે ।। કહિયા સૂત્ર માંય ।।
જીનના દેહરા કિહાંઈ ન કહ્યા ।। હોવેતો કાઢિદિખાય ।।રૂ.૧૧
જીવાભિગમ પન્નવણામાં ।। એગઠિયા બહુ બીય ।।
વૃક્ષ તણા ફલ બે પ્રકારે ।। અઠિબીજ ગણીયે ।। રૂ૦૧૨।।
દશમે અંગે પાઠ દેખાડે ।। વલિ આચારાંગ માંય ।।
માંસ આહાર મુનિને લેવો ।। એહવો કહે અન્યાય ।।રૂ૦૧૩।।
બોટમાંસકડાહ કહ્યાછે ।। તેહના ફલના અંગ ।।
માંસ તેહ ફલનો ગિરઠહિરયો ।। ઈમ માનો દ્રવ્ય લિંગ ।।રૂ૦૧૪

માંસમછાનામેં વનસ્પતી ॥ તે લેવે મુની રાય ॥
આવોત્રસનો માંસ ઠરાવે ॥ મરિમાઠી ગતિ જાય ॥ ૩૦૧૫॥
જો મુનિ માંસ આહારી હોવેતો ॥ શ્રાવકને સ્યો સુસ ॥
અસઝાયમાં સ્યાને ટાલે ॥ જોખાવણુની હુંસ ॥ ૩૦ ૧૬॥
માંસ મછ તે અસ્થિ સમેતા ॥ નવિ વોહરે મુનિરાય ॥
અણજાણયો આવે તો પરઠે ॥ સ્થાનક બાહિરં માંય ॥ ૩૦૧૭
જો હોય હાડ પંચેંદ્રિયકેરાતો ॥ પરઠે સ્થાનકમાં કેમ ॥
અસઝાયમાં ન રહે સાધુ ॥ હીયો ન ખોલો એમ ॥ ૩૦૧૮॥
સુરાપાન સાધુને વરજયો ॥ દસવે કાલિક માંય ॥
પંચમઝુયણુ ઉદ્દેશે બીજે ॥ તોમાંસકિસીવિધ ખાય ॥ ૩૦૧૯॥
સચિતલુણપ્ર્ ભેદ વરજ્યો ॥ દશવૈકાલિક માંય ॥
આચારાંગમાં સચિત લુણને ॥ મુરખ કહે મુનિ ખાય ॥૩. ૨૦
જો મુનિ કાચો લુણ આરોગે ॥ તો શ્રાવકને સુસ ॥
સુય આસાયણ કરે અનાણી ॥ જાવા દુરગતિ હુંસ ॥ ૩.૨૧॥
અધિકો આહાર અસાતા કારી ॥ પરઠે મુનિ એકાંત ॥
દશવૈકાલિકવલી જ્ઞાતા ॥ જેમ ધર્મ રૂચિ સંત ॥ ૩. ૨૨॥
મિશરી ઠામે લુણ આરોગે ॥ તો ગુલને ઠામ અફીણ ॥
વેંચી ખાવે મુનિને મારે ॥ કહે મુરખ મતિ હિણ ॥૩. ૨૩
અપ્રાસુક જે લુણ કહ્યાછે ॥ તે અદતતણી નેશ્રાય ॥
સચીતપણાના અપ્રાસુકને ॥ સંધટો પણ નવિથાય ॥ ૩. ૨૪
આચારાંગ બીજે સુત સ્કંધે ॥ કરવિ કહીછે મૌન ॥
મૃગ પુછાનો સમયે મુનિને ॥ સૂત્ર પાઠ એ ધ્રુન ॥ ૩. ૨૫

દશવૈકાલિક પન્નવણામાંા વરજયો મિશ્રને જુઠ ॥
બે ભાખ્યાની આણા આપી ॥ સત્ય વ્યવહારનિ છુટ ॥રૂ. ૨૬
પરનિંઘાને કાજે સાધુ ॥ વ્રત ભંજે કેમ આપ ॥
તિણ કારણ મુનિ મૌનજ રાખે ॥ નહિ લગાવે પાપ ॥રૂ.૨૭
વેલ પકડને સાધૂ ચાલે ॥ અણાચારિ કહે એમ ॥
તો ઇરિયાવહિસ્યાને કાજે ॥ આલોવે મુનિ કેમ ॥ રૂ. ૨૮
વિષમ પંથ જાતાં સાધુને ॥ કર્મ બંધ એ જોય ॥
પડે ખાડમેં ગ્રહે વેલડી ॥ હાથ જાચવો હોય ॥ રૂ. ૨૯
તિણ કારણ કહ્યું વિષમ પંથમેં ॥ નવિ ચાલે મુનિ રાય ॥
સૂધો પાઠ હતો સૂત્રનો ॥ અવલો ધર્યો ઉઠાય ॥ રૂ. ૩૦
આરંભ કીધે ધર્મ ન થાય, કરવી કહી જિહાં મૌન ॥
તે કરણીમાં ધર્મ પરૂપે ॥ જાણો તાસજબુન ॥ રૂ. ૩૧
સંખેશ્વર કહે અસંખાત કાલનો ॥ થયો અષ્ટમ જિન વારે ॥
ઇંદ્રિ કરિ પુજા તે પુંડે ॥ આજ લગે વરતારે ॥ રૂ. ૩૨
એહવી વાતો મૂરખ માને ॥ જે છે સૂત્ર અજાણ ॥
કરિ વસ્તુની સ્થીતિ સંખ્યાતી ॥ ભગવઇ અંગ પ્રમાણ ॥રૂ.૩૩
તાસ પ્રભાવ વધારે જુઠા ॥ દે ધન સ્ત્રિ પુત ॥
આ પદ ટાલે સંપદ આલે ॥ ઇમ કહે વિકલ ભુત ॥ રૂ. ૩૪
જીવા ભિગમે ગોતમ પુછે ॥ લવણસમુદ્રનો નિર ॥
અધર રહયો છે કિણ પ્રભાવે ॥ તવ ઉત્તર દે વીર ॥ રૂ. ૩૫
જિન ચક્રિ બલ વાસુદેવના ॥ ચાર જુગ પ્રભાવ ॥
નર સુર ભદ્રિક જીવ પ્રભાવે ॥ અથવા સાસય ભાવ ॥રૂ.૩૬

સારવતિ પ્રતિમા પિણ ન કહિ ॥ ગોડીચો ગિરનાર ॥
સેત્રુંજાદિક તિર્થ કેરો ॥ નહિ પ્રભાવ લિગાર ॥ રૂ૦ ૩૭
પંચમ સંવર દ્વારે ભાંખ્યો ॥ પ્રતિમા પૂતલી દોય ॥
નિજરે પિણ જોવિ નિષેધી ॥ તો વંદણા કિમ હોય ॥ રૂ. ૩૮

ઢાળ. ૫ મી ॥

કપૂર હોવે અતિ ઉજળોરે એ દેશી.

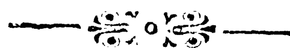
ટીકા ચૂરણ ભાષ્યનિર્યુક્તિ ॥ કાંઈ ન માનો એહ ॥
સૂત્તથોખલુ પઢમો ગાથા ॥ સંખ્યા દેખાડે તેહરે ॥
ભવિજન સૂત્ર વચન પ્રમાણ. ॥ ૧ ॥
સૂત્ર અર્થ પહિલાથી સીખે ॥ પછે નિર્યુક્તિ ધાર ॥
નિર વિશેષ તે ત્રીજી વેલા ॥ એ જાણવાનો આચારરે ॥ ભ૦ ૨
પુર્વે જેહ પંચાંગિ ભણતાં ॥ તેહિજ પુસ્તક કાઢ ॥
નવી જોડનુ કામ નહિ છે ॥ જુની તે સિરચાઢરે ॥ ભ૦ ૩
નવિ જોડી તે માંહિ ઘાલ્યા ॥ સૂત્ર થકી વિપરીત ॥
પૂજા યાત્રા દેહરા પ્રતિમા ॥ મન માન્યાની રીતરે ॥ ભ૦ ૪
જો ચોથા આરાનિ ટીકા ॥ હોતિ આજ પર્યંત ॥
નવિ જોડવિસ્યાનેં પડતી ॥ જુની જેહવિ સિદ્ધાંતરે ॥ ભ૦૫
અમે પિસ્તાલીશ આગમમાનું ॥ તુમે માનો બત્રિશ ॥
તેરન માનો તે કેહેના કહ્યાથી ॥ કુણ મલ્યોછે વલી ઈશરે ॥ભ૦૬
તેહને ઉત્તર ઈણવિધ દેવો ॥ નંદી સૂત્ર મોઝાર ॥

પિસ્તાલિસમાં આઠ આગમનાં ॥ નામ નહિ નિરધારરે ॥ ભ૦૭
ચઊશરણ ૧ ભત્ત ૨ સંથાર ૩ પઇનો ॥ પિંડનિર્યુક્તિ પાઠ ૪ ॥
ઓઘનીર્યુક્તિ ૫ પંચકલ્પ ૬ ॥ વીરસ્તવ ૭ જીત કલ્પ ૮ એ આઠરે ॥ ભ૦ ૮
એહને તું આગમ કરી માને ॥ નંદીમાં નહિ નામ ॥
તેહને આગમ કરી કુંણ માને ॥ નહિ ઠેકાણો ઠામરે ॥ભ. ૯
આઉરપચ્ચખાણને૧ તંદુલ વિયાલીગ ૨ ચંદાવિજ ૩ ગણીવીજ ૪
દેવિંદથુઓવ એ પાંચેના ॥ નામ નંદિમાં બીજરે ॥ ભ. ૧૦
તેમાં પણ આલાવા ફેર્યા ॥ એવંતિ સુકમાલ ॥
પંચમ કાલના નામજ ઘાલ્યા ॥ તિણ જુઠા નિરાતાલરે ॥ભ.૧૧
જે માનતા સૂત્ર વિરૂદ્ધે ॥ તે નવિ માનુ વિરૂદ્ધ ॥
સૂત્ર સંઘાતે મિલતુ બોલે ॥ તેતો પ્રકરણ શુદ્ધરે ॥ ભ. ૧૨
ચિત્રામણની નારિ જોતાં ॥ વાધે વિષયનો રોગ ॥
તોજિન પ્રતિમા જોતાં ભવિને ॥ કિમ નાવે વૈરાગરે ॥ ભ. ૧૩
નારિ જોતાં વિષય વાધે ॥ ઊદય ભાવને જોર ॥
હોય વૈરાગ ક્ષયોપસમભાવે ॥ ઇણવિધ સમજો ઢોરરે ॥ ભ. ૧૪
મલ્લિનાથનો રૂપ નિરખતાં ॥ છ નૃપ મુરછિત હોય ॥
રૂપાશકત થયા વિષયાવસ ॥ લહ્યો વૈરાગ ન કોયરે. ॥ ભ.૧૫
પ્રતિમા છે વૈરાગનો કારણ ॥ તે માટે વંદનીક ॥
તેહને ઊત્તર ઇણ વિધ દેવો ॥ સૂત્ર સાખે ઠીકરે ॥ ॥ ભ૦ ૧૬
સમુદ્રપાલ ચાર દેખી બુઝયો ॥ વૃષભ થકી કરકંડુ ॥
સ્થંભ ચુડીઆંબાથી બુઝયા ॥ પિણ નવિ વાંદ્યા મૂઢરે ॥ભ. ૧૭
ગુણ હીણા ગુરૂને નવિ વાંદો ॥ તો ગુણ હીણા વે ॥

વિકલ થઇને કાં વાંદાછો ॥ ઉત્તર આપો એ વરે ભ૦ ૧૮ ॥
પ્રતિમા દીઠે પ્રભુ સાંભરે ॥ ગુરૂથી ગૌતમ સ્વામ ॥
તે ગુરૂ ગ્રહસ્થ સરિખા ગણિયો ॥ કુમતિ દુરગતિ કામરે. ભ. ૧૯
ભરત્તેશ્વરજી બિંબ ભરાવ્યા ॥ વાંદ્યા ગૌતમ સ્વામ ॥
સૂર્યનિ કિરણો આલંબી ॥ સુત્રમા નહિ નામરે. ભ૦૨૦ ॥
ઋષભદેવ શત્રુંજય આવ્યા ॥ તેપણ જુઠી વાત ॥
પાંડવ શત્રુંજય પર સિદ્ધા ॥ વિશક્રોડ મુનિ સાથરે ॥ભ૦ ૨૧
શ્રાવકને લદ્ધઠાકહિયા ॥ પિણ ન કહ્યા લધ સુત્ત ॥
એમ સંદેહ લોકાને ઘાલે ॥ ખોટા મનમાં ખૂટરે ॥ભ૦૨૨॥
મહાબલ મેઘ કુમર અધિકારે ॥ ભગવઈ જ્ઞાતા વાણ ॥
સ્વપન પાઠકને કહ્યા લદ્ધઠા ॥ વલિ સૂત્રાર્થ જાણરે ભ૦૨૩
તિમ શ્રાવકને કહ્યા લદ્ધઠા ॥ તુંગીયાને અધિકાર ॥
સુયપરિગહિયાકહ્યા નંદિમાં, કહ્યો શ્રાવક આચારરે ॥ભ૦૨૪॥
સાધુને સત્ય સૂત્રે દીધું ॥ દેવ નરિંદને અર્થ ॥
સંવરદ્વારનિસાખદેખાડે ॥ એહવું કહે અનર્થરે ॥ ભ૦૨૫
દેવ નરિંદ્ર અને સાધુને ॥ સૂત્રાર્થ કહ્યો સરિખો ॥
અર્દ્ધ માગધી ભાષા માંહે ॥ સુત્ર ઉવવાઈ નિરખોરે ભ૦૨૬॥
નિસીથ સાખે પ્રાયછિત ભાંખે ॥ ગ્રહીને સાધુ ભણાવે ॥
સૂત્રતણો તિહાં નામ નહીછે ॥ સમુચય કહ્યું નવિચારેરે. ભ. ૨૭
અનંત સંસારી શ્રાવક હોવે ॥ જો કોઇ સુત્ર વાંચે ॥
ધર્મશાસ્ત્ર સુરિયા ભે વાંચ્યું ॥ સુમુરખ હઠ ખેંચેરે ભ૦૨૮॥
ભરત ક્ષેત્ર માંહિ વિરહ ભાંખે ॥ હવણા જિનવર કેરો ॥

પ્રતિમાને પ્રભુજી કહે મુરખ ॥ સિદ્ધાયતન કહે દેહરેરેભ૦૨૯
પ્રતિમા પાશે લ્યે આલોયણ ॥ સાખ કહે વ્યવહાર ॥
સમભાવિ તિહાં ચૈત્ય કહયોછે ॥ પ્રતિમા કવણ પ્રકારરે.ભ૦૩૦
પ્રતિમા હોયતો સમભાવિના ॥ શબ્દનો કુણ વિસેષ ॥
જ્ઞાનવંત સમ્યક્ દ્રષ્ટી પાસે ॥ લ્યે આલોયણ દેખરે ભ. ૩૧
ચેઇયશબ્દે જ્ઞાન કહ્યો છે ॥ તેહની ચારછે સાખ ॥
કવિકલ્પદ્રુમ હેમીવ્યાકરણ ॥ સારસ્વત ચંદ્રિકા ભાંપરે. ભ૦૩૨
બ્રાહ્મીલિપિ સહુ વાંદવીરે, ભગવઇધુરે દિખાય ॥
પાપ સુત્ર સહુ વાંદવારે ॥ તેહને લેખે થાયરે ॥ ભ૦ ૩૩
બ્રાહ્મી લીપિનો કર્તા વાંદ્યો ॥ એવંભુત મત એહ ॥
ઋષભદેવ બિહુ ઠામ ॥ કોઇ મુરખ ઈમ કેહરે ॥ ભ૦ ૩૪
આવસ્યકે આલોયણ માંહિ ॥ આસાયણ અરિહંત ॥
કેવલિ આસાયણ પુનરપિ ॥ દોષ નહિ એકાંતરે ॥ ભ૦ ૩૫
ચમરને ત્રણનેશ્રા ભાંખે ॥ પિણ ત્રણ શબ્દે એક ॥
ચેઈયશબ્દે ભગવંતાણં ॥ શક્રવિચારણા દેખરે ॥ ભ૦ ૩૬
પ્રતિમા શરણે ગરજ સરેતો ॥ હુતિ ભવનમાં તીર ॥
વૈમાનિકને હુતિવિમાને ॥ સ્યાને સોધ્યા મહાવીરરે ॥ભ૦ ૩૭
શામાચાર્યે કરિ પન્નવણા ॥ દેવવાચક કરી નંદી ॥
દશવૈકાલિક કરિ સિજંભવ ॥ ફોગટ ભાંખે ફંદીરે ભ૦ ૩૮
એ ત્રણ સૂત્રના નામ નંદીમા ॥ હોતા ચોથે આરે ॥
પાંચમેઆરે કીધા કહેછે ॥ વિકલસું નવિચારેરે ॥ ભ૦ ૩૯
ધુરલિપ ચાસગાથાના કર્તા ॥ દેવવાચકને જાણ ॥

પંચમ કાલના નામજ ભાલ્યા ॥ એટલું છે અપ્રમાણરે ભ૦ ૪૦
ઇત્યાદિક પ્રસ્નોના ઉત્તર ॥ પુછયા તસ જબાબ ॥
સંવત અઢારને અઠોત્તરે ॥ હુવો ભલો હિસાબરે ભ૦ ૪૧
ભણજો ગણજો ને શીખવજો ॥ મતિ કરજો પ્રમાદ ॥
જેઠમલ્લ કરજોડી જંપે ॥ ઋષિ રૂપચંદ પ્રસાદરે ॥ ભ૦ ૪૨
ગુર્જરદેશે અહિમદાવાદે ॥ કીધો શ્રુત અભ્યાસ ॥
મિથ્યાત્વિ સુણિને મુંઝાવે ॥ સમકિતિ ઘે સાબાશરે ॥ ભ૦ ૪૩

ઢાળ ૬ ઠી

હોજિનજીતુઝ આણાશિર વહિએ ॥ એદેશી ॥
ચૈત્ય મંદીરમા વૃક્ષજ ઉગ્યો ॥ અનંતજીવારોરે વાસો ॥
લોહ કુહાડિ લઇ આપણ છેદો ॥ કાંઈ કરો દુરગતિ વાસોરે ॥
મુનિવર, હિંસા ધર્મ કાંઇ ભાંખો ॥ ૧ ॥ એ આંકણિ ॥
સાચપરૂપે તે નહી માને ॥ કુડા કહે તે કીજે ॥
અસત્ય ભાષિને હિણાચારિ ॥ ગુરૂકર આઘા લિજેરે મુ૦ હિં ૨
ચારિત્ર પાળિ મુક્તિ પહુંતા ॥ તે માર્ગ નહી પ્રકાશો ॥
મુઢમતિ થઈ જીવ વિરાધો ॥ તો ન્યાયે કરો દુરગતિ વાસોરેમુ.હિં૩
ધર્મ ઉથાપિ હિંસા સ્થાપી ॥ છકાય પ્રાણ લુંટાવો ॥
ધર્મ તણો છાંડો નહિ માંહિ ॥ એળે જન્મ ગમાવોરે મુ૦ હિં.૪
વનમાંહે વાવરી વાવર માંડે ॥ લોકા લોક પોકારે ॥
થેં ભગવંત આગળ વાવર માંડો ॥ છકાયા સંહારોરે ॥ મુ. હિં ૫
ઉણરેખાલ ચાહિજ માંસ ખાઇજે ॥ પેટરે કારણ કીજે ॥

વેજીવ વીરાધી મનપીછતાવે ॥ જારો જાબ સુણીજેરે મુ. હિં. ૬
થે ખાલ ન ભીટો માંસ ન ખાવો ॥ તો કાંઈ જીવ હણાવો ॥
ભગવંત માથે દુષણ દ્યોછો ॥ ન્યાયે તુમે નરકે જાવોરે મુ. હિં ૭
ખાજા લાડુ શેવ સુંહાલી ॥ ભરભર થાલી લાવો ॥
ઉવે ત્યાગી થેં ભોગ કરાવો ॥ તો ન્યાયે તુમે દુરગતિ જાવોરે મુ. ૮
ભગવંત વચને પ્રતિત નહિછે ॥ તિણથી ફેલ કરાવો ॥
ઉવે પૃથ્વી કાય પગે નહિ ચંપે ॥ થેં પૃથ્વી કાય ખણાવોરે મુ. ૯
પાણીરે સંઘટે અન્ન નહિ વોહરે ॥ થેં પાણી અંગ પખાળો ॥
અગ્નિ સમીપે વાસો નહિ વસીયા ॥ થેં ધુપો ખેવિ દીવા બાલોરે.
મુ૦ હિં૦ ૧૦
ઉવે ઉઘાડે મુખે નબોલ્યા ॥ થેં વિઝણે વાય હલાવો
ઉવે સચિત આહાર ભોગિ નહિ હુતા ॥ થેંનવનવિ પુજા
રચાવોરે મુ૦ હિં૦ ૧૧
ઊવે સાહામો આણ્યો આહારન લેવે ॥ થેં જાઈ આખા ચઢાવો
વેસત્તરે ભેદ સંયમ લિધો ॥ થેંસત્તરે ભેદ પુજા રચાવોરે મુ૦હિં૦૧૨
છકાયારા પિયર પરમેશ્વર ॥ થેં છકાય પ્રાણ લુટાવો ॥
પ્રસ્નવ્યાકરણરો ન્યાય સંભાળો ॥ મંદબુધિ કાંઈ કહાવોરે મુ. ૧૩
નકલ બનાવિને પ્રતિમા થાપો ॥ કિહા સૂત્રની શાખે ॥
આચારાંગ વાંચે મતિ ભુલો ॥ પ્રવચન શાંસો ભાંખેરે મુ૦ ૧૪
શ્રાવકને ફલ ફુલ છોડાવો ॥ દેવને કાંય ચડાવો ॥
માર્ગ છોડી કુમાર્ગ ચાલો ॥ થે હિંસાધર્મ દ્રઢાવોરે મુ૦ ૧૫
દેવરે કારણ છકાય હણાવો ॥ ગુરૂરે કારણ ખાવો ॥
ધર્મરે કારણ હસ હસ લાવો ॥ તો કિણરે ન્યાયે છુડાવોરે મુ.૧૬

પ્રીતિ પુરાણિ થાસું પહેળી ।। તિણ કારણ ચિત્રાવું ।।
મહારો મનમેં નિર્મળ કીધો ।। જિન માર્ગ ગુણ ગાવુંરે મુ૦૧૭
સાધુ તો છકાયના પીયર ।। થેં કહી કાય હણાવો ।।
આર્ય ઇંદ્રિય સાચિ માનો ।। તો ફેરચોરાસિમાં નાવોરે મુ૦ ૧૮
સાધારા પચ્ચખાણ નવકોટી ।। ત્રિવિધજીવન હંસે ।।
કરણ કરાવણને અનુમોદન ।। દયા ધર્મ પ્રસંસેરે મુ૦ હિં૦ ૧૯
ધર્મ જાણિને પ્રતિમા થાપો ।। કરોછો છકાયનો હાણો ।।
પૃથ્વી અપતેઉવાય વનસ્પતિ ।। થેં હિંસા ધર્મમજાણોરે મુ૦ ૨૦
લોહી ખરડયા વસ્ત્ર હોવે ।। લોહિએ કેમ ધુવાયો ।।
હિંસા કરતા જો ધર્મ હોવે તો ।। પાપ કેમ કહિવાયોરે મુ૦ ૨૧
સઘળા ઉપર ભાવ સરિખા ।। સુખદાયક જીનરાયો ।।
કર્મ ખપાવીને મોક્ષ પધાર્યા ।। કહો કેમ પાછા આયોરે મુ૦૨૨
પૃથ્વી મે પરમેશ્વર કહિએ ।। તો કાંઇ પૃથ્વી અવતરિયા
અનંત બલિ જગમે પ્રગટયાને ।। સિલાવટે કેમ ઘડિયારે મુ૦૨૩
ચોત્રિશ અતિશય મેં એક નહિછે ।। સત્તાવિશગુણનવિલહિયે
જ્ઞાન દર્સન ચારિત્ર નહિ લાભે ।। તો કાંઈ તિર્થંકર કહિયે મુ. ૨૪
પુર્વે હિંસા ધર્મજ સ્થાપ્યો ।। તેતો આપણે છાંદે ।।
સૂત્રનો ન્યાય વિચારિને દેખો કાંય અલ્પ આઉખો બાંધોરે મુ૦૨૫
સમકિત સ્થાપ મિથ્યાત્વ ઉથાપે ।। દયા ધર્મ દીપાવે ।।
ઊત્કૃષ્ટ તિર્થંકર પદવિ ।। તોહિકર્મારી ક્રોડ ખપાવેરે મુ૦ ૨૬
શ્રીપાસચંદ કહે ચારિત્ર લઇને ।। આરંભથી મન ટાળો ।।
વિરવચનથેં સાચપરૂપો ।। સુધો સંજમ પાળોરે મુ૦ ૨૭
સાચિ ભકિત સુગુરૂ ઉપદેશ ।। જે જિનવર આરાધે ।।

જીવ દયામે ધર્મપરૂપે ।। તે પરમાર્થે સાધેરે ।।
મુનિવર હિંસા ધર્મ કાંઇ ભાંખો ।। ૨૮

— ❧ —

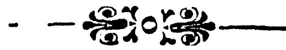
।। ઢાળ ૭ મી ।।

થેં અઠે કરો ૩ જી ।। થેં અબકો ચોમાસો સ્વામિજી અઠે કરોજી ।। એદેશી ।।

શાશન નાયક દિયો ઊપદેશ ।। ધર્મ કરો જયું મિટજાય ક-લેશ જ્ઞાન દર્સણ ચરિત્ર તપ ભાવ ।। ઇણકું આરાધ્યા ભવિ જન તરણરોદાવ ।। થેં જિનજીરા વચન હઇયે ધરોજી ।। તુમે જીવરે હણિને પુજા કાંઇ કરોજી ।। ૧ ।। સત્તરે ભેદે પૂજા નો લઈ નામ ।। પટ્ કાયજીવારા કરોછોજી હામ ।। એમ કેમ રિઝે શ્રી વિતરાગ ।। અઢારે પાપનો બેઠા કરેજી ત્યાગ ।। થેં જિ૦ ૨. પુજા કરાવો સાધુ નામ ધરાય ।। ઈસડો અંધારો નહી જિન ધર્મમાંય ।। મારિ માને વલી કહિજેજી વાંઝ ।। દિન દોયરા કેમ થાયજી સાંઝ ।। થેં જિ૦ ૩. પ્રભુને આંગિ રચો ફેર ધરેણા પહેરાય ।। નાટક કરોને વલિ તાલ બજાય ।। ધામક ધઇયા કરી ચાહોજી મોક્ષ ।। પણ સાંસો પડિયો જા-વણરો દેવ લોક ।। થેં જિ૦ ૪. પ્રભુ ત્યાગિ હુવા જયાને ભો ગ લગાય ।। થેં ખોલ ગોલ કિયાજી એકણ ન્યાવ ।। સિખ દીયા ચોર દંડેજી સાહ ।। ભોલો ન જાણે ગાડરિયો પ્રવાહ. ।। થેં જિ૦ ૫. સત્તરે પ્રકારે કરી જીવાને રાખ ।। એ પૂજા

કીયા સૂત્રની સાખ ।। ભાવ સું પૂજો શ્રી અરિહંત દેવ ।। સ
ત્ય સિલચંદન અગરજ ઉખેવ ।। થેં જિ૦ ૬. આચારાં-
ગ પ્રસ્નવ્યાકરણ પાઠ ।। દયા પાલો જયું બંધે પૂન્યરાજી
ઠાઠ ।। સાઠ નામ કહ્યા દયારા સોય ।। જીણમે જીવ રક્ષા
તે પૂજા લ્યો જોય ।। થેં જિ૦ ૭. મહણોમહણોવાણિ તો
શ્રી જિનરાજ ।। થેં હિંસા ધર્મ કરહી કિયોજી અકાજ ।।
તિર્થંકર લ્યો ત્રિણ કાલરા દેખ ।। સૂત્ર આચારાંગે વાણીજી
એક ।। થેં જિ૦ ૮. દયા સાગર કહ્યા શ્રી ભગવાન ।। થેં
જીવહણિને કાંય તોડોજી તાન ।। ફુલ ચઢાવો ફિર પાણીજી
ઢોલ ।। ધર્મ બતાવો થારે ધરધણી ભોલ ।। થેં જિ૦ ૯. છકા
ય કુટો કરી માનોજી ધર્મ ।। એવાતાસુંતો બાંધો જાદાજી
કર્મ ।। મંદ બુધિયા કહ્યા પ્રસ્નવ્યાકરણ માંય ।। સુયગડાંગે
મરિ નરકેજી જાય ।। થેં જિ૦૧૦. નવો પ્રાસાદ કરાવેજી કોય,
જયાંને સ્વર્ગ બારમો બતાવેજી સોય ।। જીવ હણ્યા સું જાવે
મોક્ષને સ્વર્ગ ।। તો ચક્રવર્ત્તી વાસુદેવકયું જાવેજી નર્ક ।। થેં
જિ૦ ૧૧. ઊજમણા કરાવોને ટલાવોજી પાપ ।। વલી રોકડ
દામ દેવરાવોજી આપ ।। નામ લઇલ્યો પ્રભુજી દેવલઠોડ ।।
ઉવે ત્યાગિ થઇ ગયા મોક્ષ કર્મ તોડ ।। થેં જિ૦ ૧૨. તર
ણ તારણ તો હુવા વિતરાગ ।। ઇસા ધંધા કરે સોઓકુણ-
સોજી માગ ।। નિર વદ્ય માર્ગ દાખ્યો જિનરાજ ।। ઈણરે
આરાધ્યા સરે આત્મ કાજ ।। થેં જિ૦ ૧૩. વિન્યા ભરત્તાર
ચોડે સુવે નાર ।। તેવામાં મિલિયા ચોકિજીદાર ।। જુવો
ઇણુરિ કેમ રહે શર્મ ।। થેં જીવ હણિને કાંઈ કરી રહ્યા ધર્મ

થેં જિ૦ ૧૪. સંવત અઢાર સાઠે જયપુર ચોમાસ ।। દયા પાલો જ્યું પુગે વાંછિત આસ ।। ઋષિ ચોથમલ્લજી કહે સૂત્ર જોય ।। સુણિ રાગ દ્વેષ મતિ કરજોજી કોય ।। થેં જિ૦ ૧૫. કાર્ત્તીક વદ ચોથને મંગળવાર ।। જિનજી નામ લિયા ખેવોજી પાર ।। ભાવ પૂજા કરો ચિત ઉલ્હાસ ।। જ્યું થારા ટલ જાયએગર્ભાજી વાસ ।। થેં જિ૦ ૧૬.

।। ઢાળ ૮ મી ।।

શેઠ સગાળશા સાધુનેસેવે ।। વાણિયો પાલે વ્રત એદેશી ।।
શ્રીજીનરાજ પ્રરૂપિયોજી ।। જીવ દયા ધર્મ સાર ।।
હિંસા ધર્મ પ્રરૂપવે ।। તિકે કુગુરૂ દબોવણ હાર ।।
દયા ધર્મ દિલમાં ભાવેરે ।। હિંસા ધર્મ દાય ન આવેરે ।।૧।।
કોઇ કહે હિંસા વિનાજી ।। ધર્મ ન નિપજે કોય ।।
અહિંશા ધર્મ જીનવર કહ્યો ।। લ્યો દશવિકાલિક જોય ।।૬૦૨।।
કહે ધર્મ કારણ હિંસા નહિજી ।। એસિરૂઢ રહ્યા તાણ ।।
આચારાંગ મે દેખલો ભાઇ ।। કહિ અનાર્ય વાણ ।। ૬૦૩।।
એક લાખ ગુણ સઠ સહસ ઊપરેજી ।। વીરને શ્રાવક થાય ।।
કિણહિ સંઘ કઢાયો જાત્રા કાઢિ હુવેતો, સૂત્રમે દ્યોને બતાય. ૬.૪
ટિકા ગ્રંથ પઇના જોડયા ।। કર રાખિઆધિવાણ ।।
અંગ ઊપાંગ મેં બતાય દ્યોતો ।। સાચિવાત લેઉં જાણ ।। ૬૦૫
થાવર્ચા સુક દેવ સન્યાસી ।। કરિ ચર્ચા જ્ઞાતા મોઝાર ।।

જ્ઞાનાદિક જાત્રા કહિ ॥ નહિ કહ્યો શત્રુંજય ગિરનાર॥દ૦૬
કહે દ્રુપદીયે પુજા કરિજી ॥ તેતો પરણેત વ્યવહાર ॥
જો દ્રુપદી ધર્મ જાણતી તો ॥ કયું ન પુજે વારંવાર ॥ દ૦૭
ત્રેહુંતેર બોલસો ફલ કહ્યોજી ॥ ઉત્તરાધ્યયન મોઝાર ॥
પુજા ફલ નહિ ચાલિયોજી ॥ જુવો અંતર આંખ ઊઘાર. દ.૮
જીન પ્રતિમા જીન સારખીજી ॥ એસી પ્રરૂપે વાણ ॥
અતિશય ગુણ જામે કેટલા ॥ ઓમે કિસો પાવે ગુણ ઠાણ.દ.૯
ધર્મ અર્થે હિંસા કરેજી ॥ હણ રહ્યા જીવ છકાય ॥
મંદ બુધિઆ કહ્યા જેહને ॥ જુવો પ્રસ્ન વ્યાકરણ માંય.દ. ૧૦
કહે ભાવ પૂજા સાધુ તણેજી ॥ શ્રાવકને દ્રવ્ય ભાવ ॥
એ દોનુરી કરો ઓલખણા ॥ જુવો સૂત્ર કેરો ન્યાવ. દ૦ ૧૧
કહે જંઘાચારણ પ્રતિમા વાંદિ ॥ દ્વિપ નંદીશ્વર જાય ॥
આગલોપાઠ ભગોતિનો દેખો, વિણઆલોવ્યા વિરાધિકથાય.દ.૧૨
તિર્થંકર ધરમે થકાજી ॥ નહિ નમે અણગાર ॥
કિણ વિધ વાંદુ પ્રતિમા ॥ જેહમાં નહિ જ્ઞાન ગુણસાર દ. ૧૩
ચતુર હુવેતે વિચારજોજી ॥ મત કરજો ખેંચા તાણ ॥
ઋષિ ખુશાલચંદજી કહે આગમ અર્થમાં, જીવદયા ધર્મજાણ.દ.૧૪
સંવત અઠારને ત્રાણુંવેજી ॥ મેડતે નગર ચોમાસ ॥
શુદ સાતમ કાર્તિક તણી, આ જોડી મનને ઊલ્હાસ. દ. ૧૫

———※———

ઢાલ ૯ મી

સુગુરૂ પચીસી.

આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર એદેશિ.

સુગુરૂ પીછાણો ઈણ આચરણે, સમકિત જેહનો સુદ્ધજી;
કહિણી કરણી એક સારીખી, અહનિસિ ધર્મ વિશુદ્ધજી. સુ૦ ૧
નિરા તીચાર મહાવ્રત પાલે, ટાલે સઘળા દોષજી;
ચારીત્ર સુંલયલીનરહે નિત, ચિતમેં સદા સંતોષજી. સુ૦ ૨
જીવ સહુના જેછે પીયર, પીડે નહી ષટ્કાયજી;
આપ વેદન પર વેદન સરખી, નહણે ન કરે ઘાવજી. સુ. ૩
મોહ કર્મને જે વસનપડે, નિરાગિ નિરમાયજી;
જયણા કરતા હલવે ચાલે, પુંજી મુકે પાયજી. સુગુરૂ. ૪
અરહોપરહો દ્રષ્ટિએ ન જુવે, ન કરે ચાલંતા વાતજી;
દુષણ રહિત સુઝતો દેખે, તેલ્યે પાણી ભાતજી. સુગુરૂ૦ ૫
ભુખ તૃષા પિડયા દુઃખ ભિડયા, છુટે જો નિજ પ્રાણજી;
તો પિણ અસુધ આહાર ન લેવે, જિનવર આણ પ્રમાણજી.સુ૦૬
અરસનિ રસ આહારગવેખે, સરસ તણી નહી ચાહેજી;
એમ કરતા જો સરસ મિલેતો, હરખે નહી મનમાહેજી. સુ૦ ૭
શિતકાલે સિતેતનુ ધ્રુજે, ઉન્હાલે રવિતાપજી;
વિકટપરિસહ ઘટઅહિયાસે, નાણે મન સંતાપજી. સુ૦ ૮
મારે કુટે કરે ઉપદ્રવ, કોઇ કલંક દે શિસજી;
કર્મતણાફલ જાણિ ઉદિરે, પણનાણેમનમાં રિસજી. સુ૦ ૯

મનવચ કાયા જે નવિ દંડે, છાંડે પંચ પ્રમાદજી;
પંચ પ્રમાદ સંસાર વધારે. જાણે તેનિસ્વાદજી. સુગુ૦ ૧૦
સરલ સ્વભાવ ભાવ મન રૂડો, ન કરે વાદ વિવાદજી:
ચ્યાર કષાય કર્મના કારણ, વર્જે મદ ઉનમાદજી. સુ૦ ૧૧
પાપ તણા અઢારે સ્થાનક, ન કરે તાસ પ્રસંગજી;
વિકથા મુખથી ચ્યાર નિવારે, સુમતિ ગુપ્તી સુરંગજી.સુ૦ ૧૨
અંગ ઉપાંગ સિદ્ધાંત વખાણે, દ્યે સુદ્ધો ઉપદેશજી;
સુદ્ધે માર્ગ ચલે ચલાવે, પંચાચાર વિશેષજી. સુગુરૂ૦ ૧૩
દશવિધ યતિ ધર્મ જિન ભાંખ્યો, તેહના ધારણ હારજી;
ધર્મ થકી જે કિમહીન ચુકે, જો હોવે ક્રોડ પ્રકારજી. સુ૦૧૪
જીવતણી હિંસા જે નકરે, નવદે મૃષા અધર્મજી;
ત્રણો માત્ર અણદિધો નલિએ, સેવેનહી અબ્રહ્મજી, સુ૦ ૧૫
નવ વિધપરિગ્રહ મૂલન રાખે, નિશિ ભોજન પરિહારજી;
ક્રોધ માન માયાને મમતા, ન કુરે લોભ લિગારજી. સુ૦ ૧૬
યોતિષ આગમ નિમિત્તન ભાંખે, ન કરાવે આરંભજી,
ઔષધ ન કરે નાડિ ન જોવે, સદા રહે નિરારંભજી. સુ. ૧૭
ડાકણ સાકણ ભુત ન કાઢે, ન કરે હલવો હાથજી;
મંત્ર યંત્ર રાખડી કરીને, નવિ આપે એ પરમાર્થજી. સુ૦૧૮
વિચરે ગામ નગર પુર સઘલે, ન રહે એકણ ઠામજી;
ચોમાસા ઊપર ચોમાસો, ન કરે એકણ ગ્રામજી. સુ૦ ૧૯
ચાકર નોકર પાસે ન રાખે, ન કરાવે કોઈ કાજજી;
ન્હાવણ ધોવણ વેસ બણાવણ, ન કરે દેહે સણગારજી.સુ૦૨૦

વ્યાજ વટાવનો નામ ન જાણે, ન કરે વણજ વ્યાપારજી;
ધર્મ હાટ માંડીને બેઠા, વિણ જે પર ઉપગારજી. સુ૦ ૨૧
સુગુરૂ તરે અવરાંને તારે, સાયર જીમ જીહાજજી;
કાષ્ટ પ્રસંગે લોહ તરે જીમ, ગુરૂ સંગતિ એ પાલજી. સુ૦૨૨
સુગુરૂ પ્રકાસીક લોયણ સરીખા, જ્ઞાન તણા દાતારજી;
સુગુરૂ દીપક ઘટ અંતર કેરા, દુર કરે અંધકારજી. સુ૦ ૨૩
સુગુરૂ અમૃત સરીખા શીલા, દીયે અમર ગતિવાસજી;
સુગુરૂ તણી સેવા નિત કરતાં, છુટે કરમનો પાશજી. સુ૦૨૪
સુગુરૂ પચીસી શ્રવણે સુણીને, કરજો સુગુરૂ પ્રસંગજી;
કહે જીન હરષ સુગુરૂ પસાયે, જ્ઞાની હરષ ઊછરંગજી.સુ૦૨૫

મહારાજ્ય શ્રી જયેષ્ટમલ્લજી સ્વામિએ સવત ૧૮૭૮ ની સાલમાં અહમદાવાદમાં વીરવીજયજી સાથે કરેલ ચરચા સંબંધી ને ધર્મમાં વાકેબ થવા નિમીતે. સાહેબ મેહેરબાનને આપેલ.

અરજી

કંપનિ બહાદુરકિ ફતેહ ખુદા મુરાદ હાશલે કરે જેસે તુમારે મુજબમે હજરત ઇશાહુએ ઉસમિસાલ હમારે ચોઇશમાં તિર્થંકર હુવા ઉસકા નામ મહાવીર સોભીસ્તમે ગએ ઉસકું આજ દીનસુધિ વરસ દોય હજાર તિનસેં અડતાલિસકે આશરે હોને આએ એતિમે બુત ખાનાખડાકિયા અરજયું તુમારે ખુદાકિ જુબાં ચ્યાર કિતાબહે અંજીલ. ૧

તોરાત ૨ ફુરકાન ૩ જંબુર ૪ તિનકિ મિશાલ હમારે સિદ્ધાંતહે સોહમારે તિર્થંકરકી જુબાંહે અબ ઊસ સિદ્ધાંતકા રસ્તા તપાલોકોને છોડ દિયાહે, ઓર નવિ કિતાબાકિ મિશાલ ટિકા ચુર્ણિ ભાષ્ય પ્રકરણ ચરિત્ર નવાબનાયા ઊસમે એબુત પૂજણા, બુત ખાના કરણા, બુત ખાનેકિ હુજકું જાના, ઊસકા સબાબ કહુણા, એસબ વાતા નવિકિતાબામે ઘાલિહે અશલ જુબામે કિસીને બુત બનાયા, બુત પૂજયા બુતકિહુજકું ગયા, ઉસકા સબાબ હમારે સિદ્ધાંત મે નહિહે, યુંકરતે સંવત ૧૫૩૧ મેં અહુમદાવાદ શેહેરમેં એક લંકાશા નામે શરાફિબનિયાવસ્તાથા સોશરાફિકા ધંધાકરતાથા ઉસકેપાસ એક સખસ આયા ઉસને મહમુદિ બટાઇ ઊસકે પૈસે લિયે ઉસ પૈસા ।। કિઉસસખસને ચિડિયા મોલ લેઇ મારણે લગા એસા દેખકે શાહલંકા દિલમેં દિલગીર હુઆ શરાફિકા વ્યાપારબિછોડ દિયા જતિલોકુંકે પાસ ગયા જુને પુસ્તક સિદ્ધાંત લિયે ઘરકુંઆયા, લિખના સરૂ કીઆ ઉસકિ પેદાસમેં આપકા ગુજારા કરે પુસ્તકમેં મરહુમ હુવા તવ વિચારણે લગા ઇસ પુસ્તકમેં રસ્તાતો ઈસ તરેહસે કહાહે અરજતિ લોક મુરિદાંકું જુઠ રસ્તા બતાવેહે, એશાજાનકે શેહેરમેં વડેઆદમિથેં શાહરતનશીંહ શાહલખમશીંહ ઊનસે મહોબતકરિ ઊસકું સિદ્ધાંતકા માર્ગદિખાયા, ઊસને કબુલ કિયા ઓરભિ હજારૂંલોક ઈસ મુજબ મરહુમ હુએ તબ જતિ લોક ધુસેમેહુએ

હમકહે ઊસરસ્તે ચલો શાહલુંકા કહે અશલ સિદ્ધાંતમેં લિખ્યાહે ઉસરસ્તે તુમ ચલો તો તુમારા કહ્યા સુણે, નહિ તો તુમારે હમારે પીરમુરિદકા દાવા નહિ, સું કહ્યાપિછે જો સિદ્ધાંતમે કહ્યાહે, ઉસ રસ્તે હમારે લોગચલને લગે તો વાએ લોગ હમારે લોકોકું દુઃખ બહોત દેવે બાદશાહિમેં હમારિ ચાડિયાં કરિ ઊસવિરિયાં હજરતને ન્યાય કરકે બહોત આસિ ન કિયા શેઠ શાંતિદાસને બહોત દુઃખ દિયા સો શાહાજાદા ઓરંગજેબને પેસ કરાયા દુરસ સત્યવાદી જાણિ ખુલાસા કિયા ઊસપિછે આજ સાહેબ લોકને ખરા ખોટા દેખને ક ઊમેદ કરિહેસો કહેણેકું હમહાજરહે આપકે મુજબ-ભિ હજરત મુશાકિ તોરાત કિતાબહે ઊસમે દશ વાત ક-હિહે ખુદા એક જાણવો પુતલા કરણા નહિ ૧ ચિત્રામતિ કરના નહિ ૨ સિલામર્તિ કરણિ નહિ ૩ જે કરે તેહને. ખુ-દા સજા દેવે ખુદાકિ કસમ ખાના નહિ વાત કરતા ખુદાવિ-ચદણા નહિ ખુદાકિ બંદગી કરણિ ૪ માબાપકિ ચાકરિ ક-રણિ ઊસસે ઊમર જાદા પાવે ૫ જાનવરકું મારણા નહિ જાનસે કિસિકું મારણા નહિ ૬ પરાઈ સ્ત્રી હાથ લગાડણા નહિ ૭ ચોરિ કરણિ નહિ ૮ જુઠિ સાયદિ ભરણિ નહિ ૯ કોઇકા સુખ દેખી માંગનેકિ ઈચ્છા કરણિ નહિ ૧૦ એ દશ શિખામણ તોરાત મુશાકિ કીતાબમેંહે એતા જાણો ઓર એજતિલોક પુતલા પુજે ઊસમેંભિ ૮૪ ગચ્છહે ઊસકા ન્યારા ન્યારા તફાહે સોભિ: સબ એક નહિહે એ

અશલ હમારિ સંવછરિ ભાદરવા સુદિ ૫ ને દિન હોતીથિ સોભિઇસતપાલોકોને ભાદરવા સુદ ચોથકિ ઠહરાઇસોઅ શલકિ રીત છોડીહે સોઅબિ પુછ દેખો બિજું જીહાનમેં રસ્તા દોય દોય હે હિંદુને મુસલમાન તેમધ્યે સાહેબ લોક તો પૂતલો નથિમાનતા અને મુસલમાનમાં ચ્યારયારિવા ળા તથા છોરિયમાતવાળા પણ પૂતલો નથી માનતા નેશિવ ધર્મમાં પરમહંસ તથા શ્રીપાત સન્યાશી દંડિએપણ પુતલો નથિમાનતા વિષ્ણુ ધર્મ મધ્યેકબિરપંથિ દાદુપંથી નાનકપંથિ રામસનેહિ એપણ પુતલું નથિમાનતા જૈન ધર્મમાં લુંકા- ગચ્છ ઢુંઢિયાના સાધુ વિજામતિ ગુજરાતિ લુંકા એપણ પુ- તલો નથિમાનતા કુરાણવેદ તથાસિદ્ધાંત એતિનમાં પુત- લું પુજવું દેહેરાકરાવવા જાત્રાહજકરવા જાવું કહ્યું નથિ એ કામનો ફાયદો પણ કહ્યો નથિ તે વિચારી જોયજો સાહે- બ કહે ભલાભલા તુમારા રસ્તા દુરસહે હિંસાધર્મી સ્ત્રિપરિગ્રહ રાખેછે અને જતિલોક સાધુ નામ ધરાવેછે ને કેટલાક છિદ્ર પણ કહિ દેખાડયા સાહેબ રાજી થયા સાધુનો અછાઅછા વિચાર જાણ્યો સર્વ સાધુને રજા આપિ પણ વ- ણિકના હિયામેં દ્વેષ રહયો તાહરે કહે જે વિરવિજયથિ એકાંત ચર્ચાકરો દ્વીજને પાંસે રાખિયે મનમાં એમજે બિષ્ટ કરિએ સાધુજી કહ્યો સાહેબ હજુર દ્વિજ તાર પંડિ ત બ્યાકરણિ પાસે રાખી ચર્ચાકરિએ એટલે હિંશા ધર્મિ એ નાકહિ મનમેં જાણ્યુંજે સાધુના આચારનિ વાત કરશે.

હમે પાળતા નથિ એટલે ખિન્ન થઈ ગયા એટલે ચરચા સંપૂર્ણ થઈ.

॥ श्लोक ॥

વર્ત્તીસ્તુ ધવલીજ્ઞેયા, તૈલેપીતંચ દસ્યતે, દીપોરકત તયા ભાતિ, કજ્જલેશ્યામતાકથં, ૧, યાદશં ભુજતે ચાન્નં, પચ્યતે જઠરાગ્નિના, દીપેન તમસંભુકતં, નિહાર સ્તસ્યતાદશઃ, ૨,

દુહા.

ઉજ્જલદીપક તેકજ્જલ, પ્રકટ કહાં વિચાર;
આહાર કિયા અંધારકા, નિકસતતિસા ઓડકાર. ૧
મુર્ખમિત્ર ન કિજીએ, કિણહિ કામ ન આય;
ગજ ગધો મંત્રિ કીયો, પાટું મારિ જાય, ૨
યાદશંપુસ્તકે દષ્ટં, તાદશં લિખિતં મયા,
યદિ શુદ્ધમશુદ્ધંવા, મમદોષોન દીયતે, ॥ ૧ ।

ઇતિ શ્રી અરજી સંપૂર્ણ.

સૂચના.

સર્વે જૈન ધર્મી શ્રાવક ભાઇઓને જાણપણા માટે પ્રવચન શુદ્ધ પ્રરૂપક માહારાજ્ય શ્રી જયેષ્ટમલજી સ્વામીએ સિદ્ધાંત ઉપરથી સમકિત સાર કરેલો તે વખતે ટુંક મતલબે તત્વસાર અહિને ઢાલો કરેલી તેમાંની પાંચ ઢાલો છપાએલી પણ તે અશુદ્ધ છપાયાથી તેને શુદ્ધ કરાવીને તથા ચોથમલજી સ્વામી તથા. ખુશાલચંદજી અને પાયચંદ શુરીનો કરેલી ત્રણ ઢાલો તેમ સુગુરૂ પચીશી અને જયેષ્ઠમલજી સ્વામીએ સંવત ૧૮૭૮ ની સાલમાં સાહેબને ધર્મ જાણપણા માટે અમદાવાદમાં ચર્ચા વખતે આપેલ અરજી.

સદરહુ ચોપડીના હેડબીલોમાં પુર્ણ ભાવિક સદગ્રહસ્થાએ લાગલો આશ્રય આપ્યો તેથી હમો એવા શ્રેષ્ટ દ્રઢ ધર્મી ભાઇઓનો અત્યંત આભાર માનીએ છીએ.

નીચેના સરનામે અમારે ત્યાંહાથી રોકડી કિમતે પુસ્તકો મળશે.

લીંબડી.

ઠો૦ બાહેલાપરા.— જીવણ કાળીદાસ.વોહરા.

ઠો૦ માંડવી પાસે.— મગનલાલ ઝુંઝાભાઇ.